

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 5Sžhk/1/2017  
Identifikačné číslo spisu: 1015200926  
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019  
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015200926.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): ABC Data, s.r.o., so sídlom Palisády 33, 811 06 Bratislava, zastúpený: Bužek a Terem, advokáti, s.r.o., AK so sídlom Mariánska 12, 811 08 Bratislava, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová 24, 826 03 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2015/KH/R/2/010 z 31. marca 2015 v spojení s rozhodnutím Protimonopolného úradu Slovenskej republiky odboru kartelov č. 2014/KH/1/1/012 z 2. júna 2014, konajúc o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/134/2015-170 z 29. novembra 2016, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5S 134/2015-170 z 29. novembra 2016 r u š í a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

#### I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č.k. 5S 134/2015-170 z 29. novembra 2016 žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2015/KH/R/2/010 zo dňa 31.03.2015 v spojení s rozhodnutím Protimonopolného úradu Slovenskej republiky odboru kartelov č. 2014/KH/1/1/012 zo dňa 02.06.2014 v celom rozsahu podľa § 190 SSP zamietol. O trovách rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi ani žalovanému náhradu trov nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10 SSP) na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 SSP) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia orgánu verejnej správy boli v súlade so zákonom. Po preskúmaní veci správny súd dospel k záveru, že orgány verejnej správy dostatočne zistili skutkový stav a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Súd mal za to, že napadnuté rozhodnutia boli z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutých rozhodnutí.



uvedení podnikateľa povinní uhradiť do 60 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č. XXXXXXXXXXXX, ŠP XXXX, KS XXXX, VS XXXXXXXXXXXX vedený v Štátnej pokladnici Bratislava.

5. Za základ pre výpočet pokuty bol vzatý obrat dosahovaný na území Slovenskej republiky, ktorá predstavuje v tomto prípade priestorový relevantný trh. To, že časť obratu sa týka zahraničných predajov neznamená, že v tomto prípade ide o obrat dosahovaný mimo územia zadaného relevantného trhu. Išlo o obraty podnikateľov pôsobiacich na vymedzenom relevantnom trhu, ktorým je územie Slovenskej republiky a nie územie iných štátov. Úrad nevyčleňoval (teda nezohľadňoval) obraty dosiahnuté za predaje do zahraničia, nakoľko z dôkazov, ktoré mal k dispozícii a ktoré preukazujú existenciu dohody vyplýva, že sa účtovanie poplatku malo týkať všetkých skupín predajov. Účastníci konania sa dohodli na účtovaní poplatku všetkým klientom za každú faktúru a predaje do zahraničia z dohody nevyklúčili, preto nie je, ani podľa Rady úradu, dôvod vyčleňovať tieto predaje z relevantného obratu. Súťaž medzi účastníkmi dohody prebiehala na Slovensku. A teda, aj keď časť predajov smerovala do zahraničia k súbehu dopytu a ponuky, a tým k obmedzeniu súťaže, došlo na území Slovenskej republiky. Na tom závere nemení nič ani skutočnosť, resp. námietka, že tieto poplatky nemuseli byť vždy účtované u všetkých účastníkov dohody. Ako je uvedené na inom mieste, napriek dojednaniu účastníkov konania, podľa ktorého z dohody neboli výnimky pre určité typy predajov, účastníci ju neaplikovali vždy rovnako a aj sa odchyľovali od nej. Rada úradu v tejto súvislosti vychádza z dôkazov preukazujúcich predmet dohody a nezakladá svoje závery na internom rozhodnutí jedného účastníka konania ako namieta spoločnosť ABC Data, s.r.o. V tomto konaní sa nepreukázalo, že by zahraničné predaje boli z protisúťažného správania vylúčené alebo by sa na ne vzťahoval nejaký iný režim. Rada úradu preto „nenanucuje“ vôľu účastníkom konania ohľadne účtovania poplatku pri zahraničných predajoch, ale vychádza zo zhromaždeného súboru dôkazov, vrátane vyjadrení jednotlivých účastníkov konania. Proti tomuto rozhodnutiu podali rozklad všetci účastníci konania. O podanom rozklade rozhodol žalovaný tak, že rozhodnutím č. 2015/KH/R/2/010 zo dňa 31.03.2015 tieto zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 2014/KH/1/1/012 zo dňa 02.06.2014 potvrdil.

6. Správny súd mal za preukázané, že konanie žalobcu, ako aj ostatných podnikateľov a to ASBIS SK spol. s r.o. so sídlom v Bratislave, eD system Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave, AT Computer, s.r.o. so sídlom v Žiline, SWS Distribution, a.s., Bratislava spočívajúce v dohode o priamom, alebo nepriamom určení ceny tovarov prostredníctvom zavedenia manipulačného poplatku vo výške 1 EUR bez dane z pridanej hodnoty je dohodou obmedzujúcou súťaž, ktorá má za cieľ obmedzenie súťaže na relevantnom trhu distribúcie informačných technológií a doplnkového sortimentu na území Slovenskej republiky a ktorá je podľa ustanovenia § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 3 písm. a/ zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže zakázaná.

7. Správny súd citoval ustanovenia § 3 ods. 2 - 5, § 4 ods. 1 - 4, § 25 ods. 1 a 3 písm. a/, § 38 ods. 1 - 3, § 44d ods. 2 a 3 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže.

8. Ďalej správny súd skonštatoval, že orgány verejnej správy správne aplikovali právny predpis zákon č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy SR v znení neskorších predpisov účinnom do 30. júna 2014 tak, ako to rozpisal žalovaný vo svojom rozhodnutí na str. 24.

9. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor kartelov v správnom konaní č. 0010/OKT/2013 vydal dňa 02.06.2014 rozhodnutie č. 2014/KH/1/1/012, ktorým rozhodol a udelil pokuty jednotlivým spoločnostiam a žalobcovi konkrétne udelil pokutu vo výške 246 240,- € za konanie v čase od 07.02.2013 do 19.04.2013 spočívajúce v dohode o priamom alebo nepriamom určení ceny tovarov prostredníctvom zavedenia manipulačného poplatku vo výške 1,- € bez dane z pridanej hodnoty, je dohodou obmedzujúcou súťaž, ktorá má za cieľ obmedzenie súťaže na relevantnom trhu distribúcie informačných technológií a doplnkového sortimentu na území Slovenskej republiky.

10. V preskúmvanej veci je podľa názoru správneho súdu dostatočným spôsobom preukázané, že k

protiprávnemu konaniu žalobcu nepochybne došlo.

11. Žalovaný pri ukladaní pokuty posudzoval závažnosť a dĺžku trvania porušovania ustanovení zákona č. 136/2001 Z.z., porušovania ustanovenia osobitného predpisu alebo porušovania podmienky, povinností alebo záväzku uloženého rozhodnutím úradu. Úrad pri posudzovaní závažnosti porušovania berie do úvahy jeho povahu, skutočný dopad na trh a tam, kde je to účelné, veľkosť relevantného trhu. Okrem týchto kritérií úrad pri ukladaní pokuty berie do úvahy aj iné skutočnosti najmä napr. opakované porušovanie tým istým podnikateľom, porušovanie zákona za účelom získania majetkového prospechu a pod. Súd má za to, že orgány verejnej správy pri posudzovaní vzali do úvahy finančné výkazy za posledné obdobia ako aj predchádzajúce obdobia a dospeli k záveru, že sa jedná o štandardne hospodáriace a fungujúce spoločnosti na trhu. Žiaden z účastníkov nepredložil objektívny dôkaz o tom, že uloženie pokuty by nenávratne ohrozilo jeho ekonomickú životaschopnosť a spôsobilo by mu stratu hodnoty jeho aktív. Nebolo preukázané, že výškou uvedenej pokuty by viedlo k odchodu podnikateľa z trhu. Pri likvidačnom charaktere pokuty sa zohľadňujú mimoriadne udalosti, ktoré postihnú účastníkov konania alebo daný sektor po udelení pokuty a môžu tak ... k zníženiu. V prípade žalobcu k žiadnym takýmto okolnostiam nedošlo.

II.

12. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu riadne a včas kasačnú sťažnosť, z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a § 440 ods. 1 písm. f/ SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok správneho súdu a vrátil mu ho na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok správneho súdu zmenil tak, že zrušuje rozhodnutie žalovaného č. 2015/KH/R/2/010 zo dňa 31.03.2015, ako aj rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky odboru kartelov č. 2014/KH/1/1/012 zo dňa 02.06.2014 a vec vracia správneho orgánu na ďalšie konanie.

13. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením veci sťažovateľ poukázal na to, že v napádanom rozhodnutí správneho súdu je vôbec ťažké nájsť relevantné právne posúdenie prípadu a citoval zo strany 17 a strany 21 body, ktoré podľa jeho názoru možno považovať za právne posúdenie prípadu. A podotkol, že na strane 21 úplne absentuje zdôvodnenie výšky uloženej sankcie, správny súd navyše ani nedopísal svoju úvahu a uviedol ju iba tromi bodkami, čo podľa sťažovateľa dokazuje, že sa správny súd žalobnými námietkami vôbec nezaoberal a na právnu argumentáciu rezignoval. Sťažovateľ vyjadril pochybnosť, či predmetné rozhodnutie vôbec spĺňa základné náležitosti rozsudku podľa ustanovení SSP.

14. Sťažovateľ mal za to, že formulácia výroku o zodpovednosti za správny delikt tak, ako ju v rozhodnutí uviedol Protimonopolný úrad a následne potvrdila rada Protimonopolného úradu, nerešpektuje požiadavky kladené na výrok o zodpovednosti za spáchaný správny delikt prijatý v procese administratívneho trestania. V súvislosti s povinnosťou vymedziť konkrétne konanie, za ktoré je subjekt postihnutý poukázal sťažovateľ na rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžf/80/2011 a 10Sžo/241/2015. ďalej sťažovateľ uviedol, že sa z rozhodnutia správneho orgánu ani správneho súdu nedozvedel, z akého deliktu bol potrestaný.

15. Ak správny súd považoval takto neurčitý výrok a nepresvedčivé odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu, ktoré nespĺňa požiadavky ustanovené v § 47 ods. 2 správneho poriadku a odporujú zásadám správneho trestania za správny, vec podľa sťažovateľa nesprávne právne posúdil.

16. Správny súd sa podľa sťažovateľa nijako nevysporiadal so zásadnou opakovane namietanou otázkou, že k uzavretiu žiadnej dohody o určení cien tovarov z hľadiska § 4 ods. 4 písm. a/ zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže nedošlo. Nakoľko existujú podľa sťažovateľa závažné pochybnosti, či predmetom dohody bola skutočne dohoda o cene tovaru, správny súd nemal (v súlade so zásadou in dubio pro reo) konanie sťažovateľov vyhodnotiť, ako ťažký kartel.

17. Sťažovateľ namietal, že nešlo o dohodu z hľadiska cieľa, ak sa správny súd stotožnil so záverom

správneho orgánu, že sa jednalo o dohodu z hľadiska cieľa, vec nesprávne právne posúdil, nakoľko aplikoval nesprávnu právnu normu - konkrétne §4 ods. 1 a § 4 ods. 2 (posledná veta) zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže v platnom znení a nerešpektoval ani základné zásady trestného konania, ktoré je potrebné použiť aj na administratívne konanie. Správny súd sa podľa názoru sťažovateľa do žiadnej miery nezaoberal otázkou administratívneho trestania, a to najmä z pohľadu praxe, výšky pokuty ako aj ďalších aspektov ukladania administratívnych trestov. V tejto súvislosti sťažovateľ citoval skutkovo a právne identické veci a závery senátu 1S Krajského súdu v Bratislave v rozsahu týkajúcom sa administratívneho trestania.

18. Ďalej sťažovateľ obdobne ako v žalobe namietal, že správny orgán a následne aj správny súd rezignovali na preukázanie skutočného dopadu dohody na trh, zároveň pri určovaní výšky pokuty nespravodlivo a nesprávne zväzili dĺžku porušovania a arbitrárne aplikovali Metodický pokyn Protimonopolného úradu a pokuta uložená sťažovateľovi je neprimeraná okolnostiam prípadu. Správny orgán nesprávne vypočítal základ pre určenie pokuty, pretože bral do úvahy aj jeho obrat z predajov smerovaných do zahraničia napriek tomu, že za geograficky relevantný trh jednoznačne učil územie Slovenskej republiky.

19. Záverom sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že výsledkom konania voči zvyšným účastníkom konania pred Protimonopolným úradom bolo, že správny súd v senáte 1S jednotlivými rozsudkami zmenil rozhodnutie Rady protimonopolného úradu č. 205/KHR/2/010 z 31. marca 2015 tak, že rozhodol v každom jednotlivom prípade o znížení pokút, ktoré boli účastníkom uložené, a to o 90% voči pôvodne uloženej výške pokuty z výšky 1% z obratu účastníka na výšku 0,1%. S ohľadom na uvedené, je podľa sťažovateľa oprávneným a legitímnym očakávaním, že aj v prípade sťažovateľa bude iný senát rovnakého správneho súdu rozhodovať podľa rovnakých alebo obdobných logických úvah. Ak teda správny súd rozhodol inak ako v predošlých prípadoch, bol v tomto prípade porušený voči sťažovateľovi princíp právnej istoty a spor nebol rozhodnutý spravodlivo s poukazom na čl. 2 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

### III.

20. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že považuje rozsudok správneho súdu za správny a navrhol aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť a nepriznal sťažovateľovi náhradu trov konania.

21. Žalovaný pokiaľ sa týka namietanej aplikácie trestných zásad v správnom konaní a správnom trestaní uviedol, že je nevyhnutné v jednotlivom prípade zohľadniť, o akú zásadu z trestného práva ide a či je možné uplatniť ju v podmienkach porušenia práva hospodárskej súťaže.

22. Pokiaľ sa namietanej výšky pokuty týka, žalovaný rozhodoval primárne na základe závažnosti, keďže vzhľadom na konkrétne trvanie kartelu sa pokuta určená na základe závažnosti nenásobila dĺžkou jeho trvania. Účasť sťažovateľa bola na dohode o zavedení poplatku jednoznačne preukázaná, sťažovateľ podľa získaných dôkazov monitoroval dodržiavanie dohody a jej nedodržovanie kritizoval.

23. Žalovanému nie je zrejme odkiaľ sťažovateľ vyvodzuje argument, že nepreukázanie dopadu na trh je „výnimka“, ktorú je možné ustáliť pre preukázanie dohody, avšak nie pri ukladaní sankcie. Žalovaný má za to, že aj v zmysle judikatúry SD EÚ nie je povinný pri dohode, ktorá má protisúťažný cieľ preukazovať jej skutočný dopad. Posudzovanú dohodu možno už na základe jej samotnej povahy považovať za protisúťažnú a v takom prípade sa už posudzované správanie nemusí vyznačovať ani osobitným geografickým rozsahom alebo osobitným dopadom.

24. Pokiaľ sa poukazovania sťažovateľa na súdne rozhodnutia vo veciach ostatných účastníkov týka, žalovaný uviedol, že podal v predmetných veciach voči rozsudkom kasačnú sťažnosť, pričom sa nemôže stotožniť s tým, že sankcia v takej miere znížená správnym súdom plní funkciu individuálnej prevencie a represie.

25. V súvislosti s posúdením samotnej protiprávnosti konania nie je podľa žalovaného rozhodujúce, ako bola kartelová dohoda nakoniec realizovaná, resp. ako efektívna v skutočnosti bola, ale podstatným je to, že konkurenti sa dojednávali na cene spoločne, a nie individuálne v rámci svojej nezávislej obchodnej politiky. Keďže sa škodlivý účinok pri takejto dohode priamo predpokladá, nie je potrebné ho vyčíslvať a precízne skúmať, vo všeobecnosti je teda akceptovaná škodlivosť kartelu.

26. K sťažovateľom uvedeným rozsudkom, ktorými bola pokuta znížená v prípade ostatných účastníkov dohody z 1% na 0,1% z obratu, uviedol žalovaný, že výška ukladaných pokút musí jednoznačne signalizovať, že účastníkovi kartelu sa neoplatí riskovať odhalenie jeho protiprávneho správania. Neadekvátne znižovanie pokút súdmi však takúto snahu súťažnej autority významne narúša, pretože účastníkom kartelu sa oplatí riskovať, keďže riziko ich prípadného odhalenia a potrestania za protiprávne správanie môže byť u nich prevážené ziskami dosiahnutými z protiprávneho správania nadobudnutými až do ich prípadného odhalenia. Podľa ekonomickej teórie by pokuty mali dosahovať prinajmenšom úroveň očakávaného zisku z protisúťažného správania a nie iba zisku skutočne dosiahnutého, ktorý môže byť nižší alebo vyšší ako ten, ktorý podnikateľ očakával, a to aj so zohľadnením pravdepodobnosti odhalenia kartelu.

#### IV.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná (§ 462 SSP).

28. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. apríla 2019 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

29. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

30. Kasačný súd zdôrazňuje, že predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 SSP prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov.

31. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/134/2015-170 z 29. novembra 2016, ktorým správny súd žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2015/KH/R/2/010 zo dňa 31.03.2015 v spojení s rozhodnutím Protimonopolného úradu Slovenskej republiky odboru kartelov č. 2014/KH/1/1/012 zo dňa 02.06.2014 v celom rozsahu podľa § 190 SSP zamietol.

32. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu videl sťažovateľ v tom, že správny súd sa vo svojom rozhodnutí nielen nevysporiadal s jeho podstatnými námietkami, ale v rozhodnutí najmä absentuje relevantné právne posúdenie vecí, ktoré správny súd obmedzil iba na zopár sťažovateľom citovaných bodov, kde v jednom z nich miesto právnej úvahy uviedol iba tri bodky, čím samotné rozhodnutie súdu nemôže byť za žiadnych okolností považované za presvedčivé podľa § 139 ods. 2 SSP.

33. Na úvod kasačný súd uvádza, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej

republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu potom musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

34. Kasačný súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti aj nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 741/06, podľa ktorého „odůvodnění rozhodnutí soudu jednajícího a rozhodujícího ve správním soudnictví, z něhož nelze zjistit, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodné skutečnosti, nevyhovuje zákonným požadavkům kladeným na obsah odůvodnění a v konečném důsledku takové rozhodnutí zasahuje do základních práv účastníka řízení, který má nárok na to, aby jeho věc byla spravedlivě posouzena. Soudy jsou povinny svá rozhodnutí řádně odůvodnit; jsou povinny též vysvětlit, proč se určitou námitkou účastníka řízení nezabývaly (např. proto, že nebyla uplatněna v zákonem stanovené lhůtě). Pokud tak nepostupují, porušují právo na spravedlivý proces garantované čl. 36 odst. 1 Listiny“.

35. Podľa názoru kasačného súdu je správny súd povinný sa vo svojom rozhodnutí vždy riadne vysporiadať so všetkými podstatnými žalobnými námietkami. Ak správny súd správnu žalobu zamietne, pričom sa niektorou z podstatných námietok žalobcu v podanej správnej žalobe nezaoberá, neostáva kasačnému súdu nič iné, ako jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť v zmysle § 462 ods. 1 SSP na ďalšie konanie a to i vtedy, ak by žalobné námietky kasačný súd mohol sám spoľahlivo posúdiť z obsahu predložených spisov.

36. V prejednávanej veci kasačný súd z obsahu súdneho spisu zistil, že správny súd zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nevysvetlil prečo ak sa priklonil k argumentácii jednej zo strán (žalovaného), svoj právny názor dostatočne a relevantne neodôvodnil. Kasačný súd musí preto námietke žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia správneho súdu, ktorá spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu, čo má za následok vadu konania v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, priznať relevanciu.

37. S ohľadom na uvedené závery kasačný súd nie je nateraz oprávnený venovať sa vecnému posúdeniu, ktoré by bolo v tomto momente predčasné. V prípade, že by kasačný súd vec posudzoval namiesto správneho súdu, účastníkov konania by tým pripravil o posúdenie veci nižšou súdnou inštanciou.

38. Kasačný súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, a preto rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 462 ods. 1 SSP na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy v spojení s rozhodnutím prvoinštančného orgánu verejnej správy vo vyššie naznačenom smere (ustanovenie § 469 SSP) a to aj s ohľadom na rozhodnutia kasačného súdu o kasačných sťažnostiach vo veciach ostatných účastníkov, spoločností ASBIS SK spol. s r.o., eD' system Slovakia, s.r.o., SWS Distribution, a.s., ako aj AT Computers, s.r.o..

39. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

40. Podľa § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

41. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 SSP).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.